

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/335/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612216194
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6612216194.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočíčkovej a sudcov JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a JUDr. Amy Odalošovej, v právnej veci navrhovateľa: Pohotovosť, s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. splnomocnenou advokátskou kanceláriou: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 10C/169/2012-112 zo dňa 28. 07. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol; o trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP) tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznáva. Zároveň okresný súd zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania.

V odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že navrhovateľ podal na Okresný súd Lučenec žaloby o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, ktoré boli vedené na Okresnom súde Lučenec pod spisovými značkami 10C/169/2012 a 10C/173/2012. Uznesením sp. zn. 10C/169/2012-22 zo dňa 05. 09. 2013 okresný súd z dôvodu hospodárnosti konania rozhodol o spojení predmetných konaní do jedného konania podľa ust. § 112 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte OSP) na spoločné konanie, ktoré bolo ďalej vedené pod sp. zn. 10C/169/2012; predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27. 09. 2013. Navrhovateľ si v žalobách spojených predmetným uznesením do konania vedeného ďalej pod sp. zn. 10C/169/2012 uplatnil voči odporcovi právo na zaplatenie náhrady škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z., čo odôvodnil tým, že postupom podľa ust. § 38 a nasl. Exekučného poriadku navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúcie pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere číslo 6561287, kde bol dlžník - povinný D. Z. (spis Okresného súdu Lučenec sp. zn. 10C/169/2012, 5Er/605/2011) a zo Zmluvy o úvere číslo 6560814, kde bol dlžník - povinný P. T. (spis Okresného súdu Lučenec sp. zn. 10C/173/2012, 5Er/604/2009). Po podaní žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie mal exekučný súd rozhodnúť o žiadostiach o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od ich doručenia, pričom exekučnými titulmi sú vykonateľné rozhodnutia rozhodcovského súdu. Súd však rozhodol o žiadostiach o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa tvrdenia navrhovateľa v žalobe po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Uvedeným postupom exekučného súdu vznikla navrhovateľovi podľa jeho tvrdenia majetková škoda v celkovej výške 3 972,69 € a nemajetková ujma v celkovej výške 794,54 €.

Okresný súd v odôvodnení odvolaní napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že vykonal dokazovanie oboznámením sa s exekučnými spismi sp. zn. 5Er/605/2011 a sp. zn. 5Er/604/2011 a zistil, že v každom jednom prípade je exekučným titulom rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. V exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 5Er/605/2011 sa navrhovateľ v postavení oprávneného domáhal voči povinnému D. Z. vymoženiu sumy 641,60 € s prísl. Okresný súd počas posudzovania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zistil, že v tej istej veci prebieha konanie pod sp. zn. 17Er/1059/2009, ktoré sa začalo skôr. Uznesením sp. zn. 5Er/605/2011-15 zo dňa 11. 11. 2011 rozhodol okresný súd tak, že neskôr začaté konanie zastavil, pretože ide o takú prekážku konania, ktorú nie je možné odstrániť. Voči predmetnému uzneseniu okresného súdu oprávnený nepodal opravný prostriedok. V exekučnom konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 5Er/604/2011 navrhovateľ sa v právnom postavení oprávneného domáhal proti povinnej P. T. vymoženiu sumy 384,12 € s prísl. Okresný súd počas posudzovania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zistil, že v tej istej veci prebieha konanie pod sp. zn. 12Er/1129/2009, ktoré sa začalo skôr. Uznesením sp. zn. 5Er/604/2011-13 zo dňa 11. 11. 2011 okresný súd rozhodol tak, že neskôr začaté exekučné konanie zastavil, pretože ide o takú prekážku, ktorú nie je možné odstrániť. Voči predmetnému uzneseniu oprávnený nepodal opravný prostriedok.

Okresný súd poukázal v odôvodnení odvolaní napadnutého rozsudku na ust. § 4 ods. 1 písm. a) bod 1., na ust. § 9 ods. 1, 2 ďalej na ust. § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, 2 a 3, ust. § 19 ods. 1 a 3 zák. č. 514/2003 Z. z., na ust. § 36 ods. 3 a na ust. § 44 ods. 1, 2 zák. č. 233/1995 Zb. (Exekučný poriadok) a uviedol, že z obsahu pripojených exekučných spisov vyplýva, že pokiaľ exekučný súd nevydal poverenie na vykonanie exekúcie v 15-dňovej lehote od doručenia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie tak len preto, lebo a) vyzýval oprávneného, resp. súdneho exekútora ako aj právneho zástupcu oprávneného na predloženie úverovej zmluvy potrebnej na vydanie požadovaného poverenia a b) počas posudzovania žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zistil, že v tých istých veciach bol opakovane podaný návrh na vykonanie exekúcie, preto exekúcie zastavil. Zároveň okresný súd v odôvodnení odvolaní napadnutého rozsudku zdôraznil, že samotné nedodržanie lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie stanovenej v Exekučnom poriadku automaticky neznamená prieťahy v konaní. Exekučnými titulmi boli v danom prípade rozhodcovské rozsudky. Okresný súd nevydal poverenie na vykonanie exekúcie na ich podklade, pretože sa vyskytla prekážka (litispendencie), pre ktorú bolo potrebné exekučné konanie v oboch prípadoch zastaviť. Postup exekučného súdu bol v súlade so zákonom., keď exekučný súd zastavil exekučné konania z toho dôvodu, že v tej istej veci prebiehajú skôr začaté exekučné konania, konkrétne vo veci sp. zn. 5Er/604/2011 konanie sp. zn. 12Er/1129/2009 a vo veci sp. zn. 5Er/605/2011 konanie sp. zn. 17Er/1059/2009 a to hneď potom ako sa o tom dozvedel. Z uvedeného je podľa okresného súdu zrejmé, že k žiadnym prieťahom nedošlo, pričom neboli splnené základné predpoklady vzniku zodpovednosti štátu za škodu (protiprávny úkon, vznik škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou). Navrhovateľ nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietaných prípadoch došlo k nesprávnemu úradnému postupu, preto okresný súd z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody a nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. žalobu ako právne neopodstatnenú zamietol.

Vo vzťahu k návrhu navrhovateľa na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti navrhovateľa v podaní zo dňa 24. 07. 2014 okresný súd v odôvodnení odvolaní napadnutého rozsudku uviedol, že v predmetnom podaní navrhovateľ opätovne uviedol skutočnosti, ktoré uvádzal v podaní zo dňa 29. 11. 2013, o ktorom návrhu už okresný súd rozhodol uznesením sp. zn. 10C/169/2012-49 zo dňa 03. 12. 2013, ktorým bol zamietnutý návrh navrhovateľa na prerušenie konania, pričom uvedené uznesenie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/162/2014-70 zo dňa 30. 04. 2014. V súvislosti s návrhom navrhovateľa na prerušenie konania obsiahnutým v podaní zo dňa 24. 07. 2014 okresný súd v odôvodnení odvolaní napadnutého rozsudku uviedol, že sa nestotožnil s tvrdením navrhovateľa, že prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci, keďže ide o otázku procesného významu, ktorá nemá priamy dopad na posúdenie nároku navrhovateľa, t. j. nemá priamy súvis s vyriešením sporu vo veci samej, a teda nejde o prejudiciálnu otázku, od ktorej vyriešenia priamo závisí výsledok sporu, preto návrh navrhovateľa na prerušenie konania konštatujúc, že v danom prípade nie je daný dôvod na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) ani podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) OSP zamietol.

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa v podaní zo dňa 05. 09. 2014 navrhovateľ odvolal a v odvolaní uviedol, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca, súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav veci, súd prvého stupňa nevykonal navrhované dôkazy, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Uvedené odvolacie námietky potom navrhovateľ v odvolaní konkretizoval, pričom okresnému súdu vytkol, že prejednal vec v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu postupujúc podľa § 101 ods. 2 OSP s odôvodnením, že navrhovateľ sa bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavil, napriek tomu, že navrhovateľ riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Okresný súd preto nemohol podľa navrhovateľa postupovať podľa ust. § 101 ods. 2 OSP a vec prejednať v neprítomnosti navrhovateľa a ak tak spravil, odňal navrhovateľovi právo konať pred súdom. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku navrhovateľa, že v konaní rozhodoval vylúčený sudca, navrhovateľ v odvolaní uviedol, že uskutočnil podanie obsiahnuté v texte žaloby, v ktorom upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, podľa navrhovateľa nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Je tomu tak podľa navrhovateľa preto, že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach. Konečné meritórne rozhodnutie vo veci súdom neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu navrhovateľa na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP, proti ktorému legálne pripustil odvolanie, na základe čoho nastal stav, že v čase podania odvolania proti rozhodnutiu o zamietnutí žaloby nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, čo podľa názoru navrhovateľa znamená, že meritórne rozhodnutie súdu je predčasné.

K uplatnenej škode navrhovateľ v odvolaní uviedol, že okresný súd sa v odôvodnení rozhodnutia zaoberal len škodou, ktorá mala súvisieť so správou pohľadávky počas nečinnosti súdu, pričom ju opisuje ako škodu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s konaním dlžníka (povinného), odignoroval však všetky tvrdenia navrhovateľa o majetkovej škode, ktorá mu vznikla z titulu udržiavania a správy informačného systému a z titulu výdajov na administratívne spracovanie textov urgencií, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií a na poštovné a telekomunikačné výdaje (urgovanie a kontrola stavu konania na exekučnom súde), preto je v tejto časti podľa názoru navrhovateľa rozhodnutie okresného súdu nepreskúmateľné pre nedostatok dôkazov a je potrebné ho ako arbitrárne zrušiť. V uvedenej súvislosti navrhovateľ v odvolaní okresnému súdu vytkol nedostatočné odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku, pričom zdôraznil, že odôvodnenie rozhodnutia je korelátom práva účastníka konania prednášať návrhy a argumenty, aby na ne dostal odpoveď. Je zároveň zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny a predpokladom toho, aby strany mohli účinne uplatňovať právo na opravné prostriedky.

Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu nie je podľa názoru navrhovateľa zrejmé akou úvahou dospel okresný súd k presvedčeniu o tom, že navrhovateľovi škoda nevznikla. Rovnako sa to týka chýbajúcich dôvodov pri nemajetkovej ujme. Okresný súd bol podľa názoru navrhovateľa vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení nekoherentný t. j. jeho argumenty nepodporili príslušný záver, na základe ktorého návrh navrhovateľa zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil rovnakými dôvodmi ako v iných rozhodnutiach, v ktorých vystupuje navrhovateľ a odporca, avšak v ktorých bol rozdielny skutkový dej a teda aj rozdielny skutkový základ.

Navrhovateľ uviedol, že nesúhlasí ani s tým, že náklady na správu pohľadávky počas nečinnosti súdu zapríčinil dlžník (povinný), pretože ak by došlo k rozhodnutiu súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej lehote, náklady na správu pohľadávky by prešli na súdneho exekútora a boli by časom pretransformované do podoby trov exekúcie. Dlžník však nemôže byť podľa navrhovateľa zaťažovaný plnením náhrady nákladov tam, kde tieto vznikli nesprávnym úradným postupom exekučného súdu, pretože za tieto náklady dlžník nemôže niesť zodpovednosť.

V závere odvolania navrhovateľ uviedol, že okresný súd vo svojom rozhodnutí nevysvetlil prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného článkom 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky ako aj práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na rozhodnutie v zákonom stanovenom čase. Uviedol, že okresný súd v súvislosti s majetkovou ujmom analyzoval okolnosti, ktoré s vecou vôbec nesúvisia a tieto okolnosti vydal za odôvodnenie svojho rozhodnutia. S takýmto odôvodnením však nesúhlasí. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu sp. zn. 10C/169/2012 zo dňa 28. 07. 2014 zrušil a vec vrátil okresnému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správny potvrdil.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že odvolacie dôvody uvedené navrhovateľom v odvolaní nekorešponujú s odôvodnením odvolaním napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku navrhovateľa, že okresný súd mu svojim postupom odňal možnosť konať pred súdom, keď prejednal vec v jeho neprítomnosti a v neprítomnosti jeho právneho zástupcu, napriek tomu, že navrhovateľ riadne a včas požiadal o odročenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil listiny spojené s označenými dôvodmi, odvolací súd uvádza, že z obsahu spisu vyplýva, že v návrhu na zrušenie nariadeného pojednávania navrhovateľ ako dôvod na zrušenie nariadeného pojednávania uviedol, že podal sťažnosť na Ústavný súd SR týkajúcu sa porušenia jeho práva na zákonného sudcu a nestranný súd, keďže nesúhlasí s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým Krajský súd v Banskej Bystrici nevyhlásil všetkých sudcov Okresného súdu Lučenec z prejednávania a rozhodnutia predmetnej právnej veci; žiadne iné dôvody na zrušenie nariadeného pojednávania navrhovateľ v návrhu na zrušenie nariadeného pojednávania neuviedol, preto okresný súd správne - z tých istých dôvodov z akých v podstate zamietol návrh na prerušenie konania, nepristúpil ani k zrušeniu nariadeného pojednávania. Navrhovateľ v odvolaní ďalej tvrdil, že vo veci konal a rozhodol vylúčený sudca, napriek tomu, že uskutočnil podanie obsiahnuté v texte žaloby, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie danej veci je potrebné z prejednávania a rozhodovania veci vylúčiť. K uvedenej argumentácii navrhovateľa odvolací súd uvádza, že uznesením č. k. 43NcC/282/2012 zo dňa 10. 10. 2012 Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol tak, že z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 10C/169/2012 vylúčil JUDr. Juraja Szököla, rovnako ako uznesením sp. zn. 16NcC/466/2012 zo dňa 17. 10. 2012 vylúčil Krajský súd v Banskej Bystrici JUDr. Juraja Szököla z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 10C/173/2012. Okresný súd Lučenec rešpektoval vyššie uvedené uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici, keď vec vedená na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 10C/169/2012 (spojené konania sp. zn. 10C/169/2012 a sp. zn. 10C/173/2012) bola náhodným výberom pridelená spomedzi ostatných nevyhlásených sudcov sudkyňi JUDr. Kataríne Červenkovej, čo znamená, že odvolacia námietka navrhovateľa, obsahom ktorej je tvrdenie navrhovateľa, že vo veci konal a rozhodoval nezákonný sudca je rovnako ako odvolacia námietka, že okresný súd navrhovateľovi odňal možnosť konať pred súdom, neopodstatnená.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že navrhovateľ v dôvodoch odvolania neuviedol žiadne odvolacie námietky súvisiace s konkrétnymi dôvodmi odvolaním napadnutého rozhodnutia okresného súdu, ktorými by vyvrátil správnosť záverov okresného súdu. Podľa ust. § 212 ods. 1 OSP odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný. Nemôže nad rámec odvolacích dôvodov preskúmať rozhodnutie okresného súdu. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku vysvetlil, prečo dospel k záveru, že navrhovateľom uplatnený nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy nie je preukázaný. Napriek tomu navrhovateľ v rozpore s obsahom odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu v odvolaní uvádza, že okresný súd sa v odôvodnení rozhodnutia zaoberá len škodou, ktorá mala súvisieť so správou pohľadávky počas nečinnosti súdu a opisuje ju ako škodu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s konaním dlžníka (povinného), pričom súd úplne podľa navrhovateľa odignoroval všetky tvrdenia navrhovateľa o majetkovej škode, ktorá mu vznikla v súvislosti so správou informačného systému, v súvislosti s administratívnym spracovaním textov urgencií, v súvislosti s vyhotovením urgencií, poštovným a telekomunikačnými výdavkami, preto je podľa názoru

navrhovateľa v tejto časti rozhodnutie okresného súdu nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. S uvedeným tvrdením navrhovateľa nie je možné sa stotožniť, pretože z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku jasne vyplýva, prečo okresný súd žalobu zamietol. Konštatoval, že nemal preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu, na základe čoho dospel k záveru, že nebol preukázaný už prvý predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu - navrhovateľom tvrdený nesprávny úradný postup, preto existenciu ďalších predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu ani výšku škody neskúmal, berúc do úvahy fakt, že zákon vyžaduje kumulatívne splnenie všetkých predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu. Navrhovateľ v odvolaní vo vzťahu k uvedeným záverom okresného súdu neuviedol žiadne relevantné odvolacie námietky, z ktorých by bolo zrejmé v čom je podľa jeho názoru rozhodnutie okresného súdu nesprávne. Naopak v rozpore s obsahom odôvodnenia odvolaním napadnutého rozhodnutia okresného súdu, okresnému súdu vytkol, že skúmal škodu len čiastočne a nezaoberal sa výškou škody v celom uplatnenom rozsahu. Takéto odvolacie námietky navrhovateľa nekorešpondujú s obsahom odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku. Po preskúmaní veci odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie okresného súdu je vecne správne. Okresný súd vychádzajúc z tvrdení navrhovateľa obsiahnutých v žalobe zistil skutkový stav veci, pričom pri posúdení nároku vychádzal aj z príslušných exekučných spisov, ktoré s danou vecou súvisia. Na základe vykonaných dôkazov dospel okresný súd k záverom, ktorých správnosť navrhovateľ v odvolaní žiadnym spôsobom nespochybnil. Jeho odvolanie je paušálne, má všeobecný charakter a z jeho obsahu nevyplýva žiadna právne podkutá argumentácia viažúca sa ku konkrétnej veci, zodpovedajúca konkrétnemu obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozhodnutia.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je vecne správne, preto ho ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 1 OSP, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, pretože v odvolacom konaní úspešný odporca si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 OSP).

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.